

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/50/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419202820
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8419202820.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Karola Krochtu a JUDr. Andreja Radomského v právnej veci žalobcov: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, 2/ D. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, právne zastúpených JUDr. Pavlom Zavackým, advokátom, so sídlom Hradné námestie 29, 060 01 Kežmarok, proti žalovaným: 1/ E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXXX/XX, XXX XX H., 2a/ C. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/XX, XXX XX I., XX/ H. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom XX. XXXX XXX/XX, XXX XX I., 3/ B. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom XX. XXXXXXX XXX/XX, XXX XX H., 4/ B. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/XX, XXX XX H., 5/ B. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/X, XXX XX H., 6/ D. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/X, XXX XX H., 7/ B. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. N. XXX/XX, XXX XX, G. o určenie vlastníckeho práva s príslušenstvom, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok, teraz Okresného súdu Poprad – pracovisko Kežmarok, č.k. 10C/63/2019-134 zo dňa 10.02.2023 takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok.
- Náhradu trov odvolacieho konania stranám nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že:

„I. Súd žalobu z a m i e t a .

II. Žalovaným v 1/ až 7/ rade n e p r i z n á v a voči žalobcom v 1/ a 2/ rade náhradu trov konania.“

2. Právne odôvodnil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie podľa ust. § 123, § 129 ods. 1, § 130 ods. 1, § 132 ods. 1, § 134 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka, podľa ust. § 137 písm. c/ Civilného sporového poriadku (ďalej CSP) a podľa § 70 ods. 1 Zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľnosti a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov. Výrok o trovách konania právne odôvodnil podľa ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 CSP.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobcovia 1/ a 2/ v konaní žiadali, aby súd rozhodol o určení vlastníckeho práva. Zároveň súd prvej inštancie poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Cdo/60/98 zo dňa 30.11.1998 publikovaný v Zbierke súdnych rozhodnutí pod č. Rc8/2000, z ktorého citoval a zároveň na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Cdo/112/2004 (81/2006 ZSP), z ktorého tiež citoval a následne konštatoval, že právny záujem na určení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam za stavu, že v katastri nehnuteľnosti sú ako vlastníci zapísaní žalovaní 1/ až 7/ je naliehavý a jediným prostriedkom na to, aby žalobcovia 1/ a 2/ dosiahli

svoj cieľ, ktorým je zápis svojho tvrdeného vlastníckeho práva, je predmetná určovací žaloba, a preto žalobcovia 1/ a 2/ majú v tomto spore naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva.

4. Žalovaní svoju obranu voči nárokom žalobcov založili na tom, že predmetné nehnuteľnosti nadobudli ako právni nástupcovia po ich matke E. L. na základe osvedčenia o dedičstve sp. zn. 4D/427/2004 a ako jej dedičia nemajú žiadnu vedomosť o tom, aby počas jej života alebo po jej smrti niekto spochybňoval okolnosti, za ktorých nadobudla predmetné nehnuteľnosti, keď navyše oni sami sú minimálne od roku 2004 dobromyseľní v tom, že sú podielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností a ich dobromyseľnosť trvá najmenej 16 rokov, čo je viac ako požaduje zákon na vydržanie nehnuteľnosti. Podľa nich spochybňovať splnenie zákonných podmienok nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam titulom vydržania ich neb. matky E. L., O. D., na základe notárskych zápisníc po uplynutí 24 rokov, resp. po uplynutí 18 rokov a po uplynutí 16 rokov od jej smrti, je zavadzajúce, pretože oni ako jej zákonní nástupcovia nemajú vedomosť o okolnostiach ich vydania a nedisponujú informáciami, ktorými ich právna predchodkyňa v čase vydania predmetných notárskych zápisníc disponovala. Z uvedeného vyplýva, že žalovaní svoju obranu založili na vydržaní nehnuteľností jednak ich právnou predchodkyňou, ale jednak aj nimi samotnými.

5. Nakoľko vydržaním sa nadobúda vlastníctvo bez ďalšieho, samotným uplynutím vydržacej doby bez toho, aby bol k tomu potrebný ešte ďalší právny úkon či rozhodnutie, na vydržanie musí súd, resp. iný orgán prihliadať aj bez návrhu (k tomu podporne viď napr. Fekete, I.: Občiansky zákonník 2. Veľký komentár. Bratislava, Eurokódex, 2011, komentár k § 134 strana 306). V tomto prípade ale samotní žalovaní argumentovali tým, že predmetné nehnuteľnosti dávno vydržali, a preto bolo povinnosťou súdu vysporiadať sa predovšetkým s otázkou, či došlo k vydržaniu pozemkov žalovanými, resp. ich právnymi predchodcami. Uvedené súd prvej inštancie uviedol aj v predbežnom právnom posúdení na pojednávaní dňa 10.02.2023 s tým, že vzhľadom na čas uplynutý od nadobudnutia pozemkov žalovanými, resp. ich právnymi predchodcami sa vysporiada s otázkou dobromyseľnosti a tým, či došlo k vydržaniu pozemkov, na čo žalobcovia prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedli, že je pravdou, že od doby kedy prebehlo dedičské konanie po právnej predchodkyňi žalovaných prešla doba, ktorá by mohla svedčať titulu vydržania, avšak z nepráva nemôže vzniknúť právo, pretože žalovaní nepreukázali titul, ktorý by ich oprávňoval k vydržaniu.

6. Vydržanie je právne upravené v ustanovení § 134 Občianskeho zákonníka. Predstavuje nadobudnutie vlastníckeho práva v dôsledku kvalifikovanej držby veci vykonávanej po zákonom stanovenú dobu. Funkciou vydržania je umožniť nadobudnutie vlastníctva držiteľovi, ktorý vec dlhodobo ovláda v dobrej viere, že je jej vlastníkom, pričom táto dobrá viera je podľa platnej úpravy daná so zreteľom na všetky okolnosti. Opakom ovládania veci držiteľom je nečinnosť vlastníka. Vydržanie tak hojí najmä vady alebo nedostatok nadobúdacieho titulu. V prípade, že zmluva je neplatná pre vadu, o ktorej nemohol nadobúdateľ pri zachovaní obvyklej opatrnosti vedieť alebo tu výnimočne titul vôbec nie je a nadobúdateľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že tu titul je, stane sa nadobúdateľ veci jej oprávneným držiteľom a pri splnení ďalších podmienok ju vydrží. Účelom vydržania je uviesť do súladu dlhodobý faktický stav so stavom právnym. Okrem spôsobilého predmetu vydržania a spôsobilého subjektu vydržania, základnými predpokladmi vydržania sú oprávnená držba a nepretržitosť tejto oprávnenej držby počas celej zákonom ustanovenej doby. V zmysle ustanovenia § 129 ods. 1 a § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka, oprávneným držiteľom je ten, kto nakladá s vecou ako s vlastnou a je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec patrí.

7. Následne súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Cdo/119/2007 čo do posudzovania oprávnenej držby a konštatoval, že výsledkom splnenia všetkých zákonom požadovaných predpokladov vydržania je nadobudnutie vlastníckeho práva k veci vydržiteľom, a to okamihom uplynutia vydržacej doby. Keďže právny následok nastáva priamo zo zákona, nevyžaduje sa k tomu konštitutívne rozhodnutie štátneho orgánu. Nevlastník veci sa považuje za oprávneného držiteľa vtedy, ak sa jeho držba opiera o nejaký právny titul (iný ako vlastnícky) a prípadne aj vtedy, ak v dobrej viere opiera svoju držbu o domnelý právny titul a o ospravedliteľný omyl. Rozlišujúcim kritériom, či ide o držbu oprávnenú, alebo neoprávnenú je dobrá viera držiteľa v tom, že mu držaná vec patrí, resp. jej absencia. Dobromyseľnosť oprávneného držiteľa musí vyplývať z posúdenia všetkých okolností, za ktorých došlo k držbe a za ktorých držba prebiehala. Nejde tu teda o to, že niekto bol v konkrétnej situácii skutočne v dobrej viere, že mu vec patrí, ale o to, či okolnosti daného prípadu nasvedčujú, že sa niekto správal ako oprávnený držiteľ.

8. Súd prvej inštancie na základe vyhodnotenia všetkých dôkazov jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti prihladájú na všetko, čo vyšlo počas konania najavo nemal dôvod pochybovať, že omyl, na základe ktorého sa právna predchodkyňa žalovaných chopila držby „spoluvlastníckych podielov“ na nehnuteľnostiach bol ospravedlniteľný. Nie sú pochybnosti o jej dobrej viere, o jej právnom presvedčení vzhľadom na všetky okolnosti a o tom, že sa stala podielovou spoluvlastníčkou aj týchto tzv. sporných spoluvlastníckych podielov. Rovnako nie sú žiadne pochybnosti o tom, že aj samotní žalovaní ako právni nástupcovia E. L. boli a sú v dobrej viere v tom, že im tieto spoluvlastnícke podiely patria, pričom ich dobromyseľnosť je možné založiť momentom ich právneho nástupníctva po neb. E. L. titulom osvedčenia o dedičstve, sp. zn. 4D/427/2004.

9. Titul oprávňujúci žalovaných k vydržaniu je založený na tzv. ospravedlniteľnom omyle, pretože už z notárskych zápisníc č. P. XX/XX, P. XX/XX zo dňa 31.01.1996 a č. P. XXX/XX, P. XXXX/XX zo dňa 18.12.2002 predložených žalobcami 1/ a 2/ nepochybne vyplýva, že právna predchodkyňa žalovaných ku dňu vydania osvedčení o vydržaní, ktoré sú obsahom predmetných zápisníc splnila všetky podmienky pre nadobudnutie spoluvlastníckych podielov na nehnuteľnostiach, resp. pre nadobudnutie tam uvedených nehnuteľností do výlučného vlastníctva. Notárske zápisnice, ktorých obsah, resp. skutočnosti v nich uvedené, neboli spochybnené do dňa podania žaloby, vydal notár, ako orgán poverený na výkon svojej funkcie štátom. V takom prípade pri posudzovaní ospravedlniteľného omylu držiteľa je potrebné prihliadať na to, či bol vyvolaný štátnym orgánom. Ospravedlniteľnosť takto vyvolaného omylu je potrebné posudzovať zhovievavejšie ako iné prípady omylu (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky z 01.07.2009, sp. zn. 22Cdo/2121/2008). Ak sa nepreukáže, že o ňom držiteľ musel vedieť, je taký omyl ospravedlniteľný, pretože vychádza z dôvery občanov v štát a jeho orgány. V dobrej viere muselo držiteľov v tomto prípade utvrdiť aj to, že tieto notárske zápisnice boli následne zapísané do evidencie katastra nehnuteľnosti a ešte aj to, že štátne orgány akceptovali vlastnícke právo právnej predchodkyne žalovaných a všetkých jej nástupcov, t. j. žalovaných pri všetkých ďalších právnych dispozíciách s predmetnými nehnuteľnosťami, v tomto konkrétnom prípade týkajúcich sa vysporiadania dedičstva (obdobne pozri aj uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky z 26.04.2006, sp. zn. 22 Cdo 2234/2005). Všetky tieto skutočnosti nepochybne vyplývajú z chronológie listov vlastníctva, z aktuálnych listov vlastníctva a z osvedčení o dedičstve.

10. Dobromyseľnosť žalovaných ako oprávnených držiteľov vyplynula z posúdenia všetkých okolností, za ktorých došlo k držbe a za ktorých držba prebiehala, pretože žalobcovia 1/ a 2/ sami uviedli, že majetok prestali aktívne využívať, keďže prestali hospodáriť. O zmenených podieloch sa dozvedeli až pri predaji dreva z časti lesných pozemkov, kedy žalovaní potrebovali súhlas, aby mohlo dôjsť k legálnej ťažbe. Aj keď žalobcovia neuviedli, kedy to presne bolo, je nepochybné, že svoje nároky uplatnili na súde žalobou až dňa 18.09.2019, t. j. dávno po tom, čo žalovaní predmetné spoluvlastnícke podiely vydržali. Súd navyše zo súdneho registra zistil, že žalobcovia 1/ a 2/ sa v spore vedenom pod sp. zn. 10C/71/2016 žalobou doručenou dňa 12.04.2016 domáhali určenia vlastníckeho práva k pozemkom parcely registra „C“ č. XX- záhrada o výmere 539 m² a č. XXX/X- záhrada o výmere 1018 m², v k. ú. C., pričom v žalobe poukazovali na listy vlastníctva č. XXXX, Q. XXXX A. Q. XXX, k. ú. C. a skutočnosť, že nedošlo k prededeniu ich spoluvlastníckych podielov po neb. B. H., O. R., a preto bolo podľa nich možné ich majetkové nároky vyporiadať jedine súdnou cestou s tým, že nehnuteľnosti, ktoré žiadali priznať do ich bezpodielového spoluvlastníctva nerušene užívajú od roku 1979 na základe neformálneho prechodu po smrti vtedajšej faktickej vlastníčky A. D., O. H.. Predmetnú žalobu napokon zobrali späť a súd uznesením č. k. 10C/71/2016-104 zo dňa 12.08.2019, právoplatným dňa 07.09.2019 konanie zastavil. Až následne podali túto žalobu o určenie vlastníckeho práva. Toto ich konanie nasvedčuje tomu, že žalobcovia si sami neboli istí, či, aký nárok a na základe čoho majú mať, keďže bezprostredne po sebe žalovali svoje nároky dvakrát.

11. Je preto možné uzavrieť, že v dôsledku ospravedlniteľného omylu a pokojnej, dlhodobej, dobromyseľnej držby, v ktorej právnu predchodkyňu žalovaných žalobcovia 1/ a 2/ nijako nerušili (t.j. bola so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľná o tom, že jej spoluvlastnícke podiely na nehnuteľnostiach patria) došlo k vydržaniu spoluvlastníckych podielov na predmetných nehnuteľnostiach právnu predchodkyňou žalovaných už v roku 2006 u spoluvlastníckych podielov k nehnuteľnostiam zapísaným na listoch vlastníctva č. XXX A. Q. XXXX, k. ú. C. a v roku 2010 u nehnuteľnostiach zapísaných na liste vlastníctva č. XXX, k. ú. C.. Zo strany žalobcov 1/ a 2/, ktorí na základe podanej žaloby mali preukázať, že sú vlastníckymi spoluvlastníckymi podielov, nebol predložený žiaden dôkaz, že by po celú dobu držby dali

najavo svoj nesúhlas a bránili svoje vlastnícke právo, čo nasvedčuje záveru, že o týchto skutočnostiach nevedeli. Na druhej strane, ak by aj žalobcovia spochybňovali spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním právnou predchodkyňou žalovaných na základe už uvedeného ospravedlniteľného omylu, súd prvej inštancie mal za to, že tu existuje aj ďalší titul vydržania, a to osvedčenie o dedičstve, sp. zn. 4D/427/2004, Dnot 3/2005 zo dňa 27.04.2005, ktoré nepochybne za splnenia všetkých ostatných podmienok (dobromyseľnosť a uplynutie zákonom stanovenej 10 ročnej vydržacej doby) založilo vlastnícke právo dedičov a ich ďalších právnych nástupcov, ktorí na základe ďalších osvedčení o dedičstve vstúpili do kontinuálneho práva držby, vydržaním. Kontinuitnosť právneho nástupníctva vyplýva z chronológie predložených listinných dôkazov, a to predovšetkým z listov vlastníctva a osvedčení o dedičstve, čo žalobcovia 1/ a 2/ nespochybnili. U súčasných žalovaných 5/ B. L., 7/ B. M., 2a/ C. G. a 2b/ H. G., tak možno do vydržacej doby započítať dobu oprávnenej držby ich právnych predchodcov. Súd prvej inštancie teda opätovne zdôraznil, že žalobcovia ničím právne významným nepreukázali, aby právna predchodkyňa žalovaných alebo samotní žalovaní počas vydržacej doby stratili postavenie oprávnených držiteľov, keď od času prvého nadobudnutia spoluvlastníckych podielov na nehnuteľnostiach v roku 1996 a 2002 (podľa notárskych zápisníc), resp. v roku 2005 (právoplatné osvedčenie o dedičstve sp. zn. 4D/427/2004) až do roku 2019, kedy dňa 18.09.2019 podali žalobu, uplynulo viac ako 10 rokov a oni neboli nijakým spôsobom počas tejto doby zo strany žalobcov 1/ a 2/ rušení.

12. Žiadne dôkazy na vyvrátenie dobromyseľnosti právnej predchodkyne žalovaných žalobcovia 1/ a 2/ nepredložili a ani neoznačili. Žalobcovia 1/ a 2/ domáhajúci sa určenia svojho vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam tvrdiac, že právna predchodkyňa žalovaných 1/ až 7/ si mala v notárskych zápisniciach osvedčiť menej ako si osvedčila, resp. si nemala osvedčiť ich spoluvlastnícky podiel, podľa názoru súdu prvej inštancie neunesli dôkazné bremeno, keď žiadnymi dôkazmi nevyvrátili a v priebehu sporu nebolo ničím spochybnené tvrdenie žalovaných, že ich právna predchodkyňa nadobudla spoluvlastnícke podiely na nehnuteľnostiach vydržaním a že tieto podiely už dávno vydržali aj oni sami. Navyše podľa názoru súdu prvej inštancie žalobcovia žalobu podali oneskorene vzhľadom na čas uplynutý od nadobudnutia pozemkov právnou predchodkyňou žalovaných vo vzťahu k inštitútu vydržania a jeho sankcie pre nedbalého vlastníka, keďže právna predchodkyňa žalovaných sporné spoluvlastnícke podiely už dávno vydržala. Nakoľko žalobcovia neunesli ani dôkazné bremeno, že by mali byť podielovými spoluvlastníkmi sporných nehnuteľností, resp. že by ich spoluvlastnícke podiely na nehnuteľnostiach mali byť iné, súd prvej inštancie ich žalobe nevyhovet a túto po vykonanom dokazovaní zamietol.

13. Pre úplnosť súd prvej inštancie ešte uviedol, že pokiaľ ide o vykonané dokazovanie vykonané boli v spore všetky stranami navrhnuté a predložené listinné dôkazy. Súd prvej inštancie vyhovel všetkým dôkazným návrhom strán, vykonanie žiadneho zo stranami navrhnutých dôkazov nezamietol. Žiadne iné dôkazy ako tie, ktoré strany navrhli súd prvej inštancie vzhľadom na § 185 ods. 2 Civilného sporového poriadku vykonať nemohol a nesmel. Procesná zodpovednosť za zistenie skutkového stavu slúžiaceho v zmysle ust. § 215 Civilného sporového poriadku pre rozhodnutie vo veci bola tu len a výlučne na stranách sporu. V klasickom sporovom konaní, pre ktoré platí dispozičný a prejednací princíp, princíp kontradiktórnosti a koncentrácie a (s nimi spojený) princíp formálnej pravdy súd nevystupuje v pozícii aktívneho vyšetrovateľa, ale v pozícii arbitra, ktorý zistí skutkový stav len z komponentov, ktoré do konania dodali sporové strany. Úlohou súdu teda nie je aktívne vyhľadávať skutkové zistenia a snažiť sa o poznanie „objektívnej“ či „materiálnej“ pravdy, ale zistiť skutkový stav v miere primeranej procesnej aktivite sporových strán. Bez tejto aktivity strán súd v zisťovaní skutkového stavu nepokračuje - uzavrie proces vytvárania skutkového základu pre meritórne rozhodnutie a vec rozhodne. Neúspešnej strane sa tak v konkrétnom prípade môže skutkový stav javiť ako zistený nedostatočne, avšak jeho zisťovanie bolo v súlade s koncepciou sporového konania ukončené ako dôsledok (procesná sankcia) nedostatočnej procesnej aktivity strany sporu (k tomu bližšie pozri Veľký komentár k Civilnému sporovému poriadku autorov Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Praha : C. H. Beck., 2016, z ktorého súd citoval, strana 798, výklad k § 215 CSP).

14. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie tak, že žalovaní 1/ až 7/ mali vo vzťahu k žalobcom 1/ a 2/ v spore plný úspech, preto im vznikol nárok na plnú náhradu trov konania proti nim. Žalovaní 1/ až 7/ však náhradu žiadnych trov konania neuplatnili, preto súd v zmysle § 262 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku nevyhradil rozhodnutie o ich výške samostatnému uzneseniu, nakoľko by v ňom nebolo o čom rozhodovať, ale o nároku na náhradu trov konania priamo rozhodol tak, že náhradu

trov konania žalovaným 1/ až 7/ voči žalobcom 1/ a 2/ nepriznal (pozri napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. októbra 2016, sp. zn. 6 Cdo 544/2015). Obdobne vo veci sp. zn. 7Cdo/14/2018 Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 28.02.2018 vyslovil, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

15. Proti tomuto rozsudku včas podali odvolanie žalobcovia 1/ a 2/. Navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 388 CSP zmenil a žalobe žalobcov v celom rozsahu vyhovel respektíve aby ho v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 písm. c/ CSP zrušil a vec v zmysle ustanovenia § 391 ods. 1 CSP vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, a to z dôvodov v zmysle ustanovení § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, pretože súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd prvej inštancie v podstate odôvodnil svoje rozhodnutie, ktorým zamietol žalobu tým, že žalovaní svoje vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam získali vydržaním, a to tak, že od doby dedičského rozhodnutia (4D/427/2004) po ich právnej predchodkyňi prešlo viac ako 10 rokov. Boli oprávnení držiteľia, boli dobromyseľní v užívaní predmetných nehnuteľností neboli nikým rušení a tým pádom v dôsledku ospravedlniteľného omylu a pokojnej dlhodobej dobromyseľnej držby, ktorej právnu predchodkyňu žalovaných žalobcovia 1/ a 2/ nijako nerušili došlo k vydržaniu spoluvlastníckych podielov na predmetných nehnuteľnostiach právnou predchodkyňou žalovaných už v roku 2006 u spoluvlastníckych podielov k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX A. Q. XXXX k.ú. C. a v roku 2010 v nehnuteľnosti zapísaných na LV č. XXX k.ú. C.. Vyššie uvedené skutočnosti však žalobcovia 1/ a 2/ namietali tým, že z neprávania nemôže vzniknúť právo. V zmysle notárskej zápisnice č. P., P. XX/XX zo dňa 31.01.1996, ktorá bola vykonaná u notárky p. H. v H. bolo vydané osvedčenie o vydržaní, kde právna predchodkyňa žalovaných E. L. osvedčila pozemky, ktoré boli vedené na B. H. O. R. v 3/8. Keďže po B. H., ktorá bola matkou štyroch detí B. H., R. H., L. H. vydatej L. a A. H. vydatej D. prebehlo dedičské konanie takže tie 3/8, ktoré osvedčila E. L. nemohla osvedčiť v celku, ale len polovicu z tých 3/8, pretože tie štyri deti ako uviedli žalobcovia z nich dve B. H. a R. H. umreli. Ostala L. H. ako právna predchodkyňa E. L., ktorá vykonala osvedčenie a ostala A. H. matka žalobkyne 1/. Z toho vyplýva, že v rámci notárskej zápisnice bolo osvedčené viac ako prislúchalo osvedčiť. To znamená, že keďže neprebehlo dedičské konanie, nemohla osvedčiť v celku 3/8, ale len polovicu z toho, to znamená len 3/16, nie 3/8. Z toho potom vyplýva aj petit, kde sa žalobcovia domáhajú, aby súd určil, že z týchto pozemkov sú žalobcovia vlastníci tak ako je uvedené v petite. Čo sa týka druhej časti žaloby, notárskou zápisnicou č. P. P. XXX/XX z 18.12.2002 bolo vykonané vydržanie respektíve notárska zápisnica vydržaním, osvedčenie o vydržaní, kde sa osvedčoval spoluvlastnícky podiel 5/18 k nehnuteľnostiam s tým, že právna predchodkyňa žalovaných získala k predmetným pozemkom, ktoré sú zapísané na LV XXX celok. Vychádzalo sa pritom aj z prehlásení spoluvlastníkov vedených na LV, a to žalobcu 2/ D. B. a žalobkyne 1/ A. B., ktorí boli v tom čase podielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností v 1/16. To znamená podľa názoru žalobcov, oni keď súhlasili s tým, aby si právna predchodkyňa žalovaných osvedčila predmetný podiel tak, aby získala aj to čo jej patrilo zo zákona, týmito prehláseniami, že súhlasili s osvedčením o vydržaní právní predchodcovia žalovaných sa nezriekli svojich spoluvlastníckych podielov. To znamená, že v danom prípade by na tom LV, kde momentálne sú zapísaní žalovaní mali figurovať aj žalobcovia, a to v pomere každý v 1/16 s tým, že ostatní by boli podielovými spoluvlastníkmi o veľkosti 14/16. Zároveň záverom žalobcovia zdôraznili, že žiadnym spôsobom nespochybňujú vlastnícke právo žalovaných, ktoré získali po právnej predchodkyňi na základe dedičského rozhodnutia. Žalobcovia namietajú a spochybňujú oprávnenosť vydržania tých spoluvlastníckych podielov ako je vyššie uvedené, na ktoré právna predchodkyňa žalovaných nemala žiaden nárok. V danom prípade nemôže preto obstať argumentácia prvoinštančného súdu, že taký omyl je ospravedlniteľný, pretože vychádza z dôvery občanov štát a jeho orgány. Prvoinštančný súd sa podľa názoru žalobcov tiež nedostatočne vypořiadal s otázkou, či žalobcovia aktívne využívali sporný majetok. Pravdou je, že oni ten sporný majetok využívali ako svoj vlastný stále, a to tak, že kosili trávu na tomto majetku. O tejto skutočnosti vedela aj právna predchodkyňa žalovaných a nenamietala to. Aj keď v danom prípade tu ide o spoluvlastnícke podiely k jednotlivým pozemkom, žalobcovia užívali aj spoluvlastnícke podiely žalovaných a naopak. O tom sa všeobecne vedelo a nikto k tomu nemal námietky. Predmetný spor sa týka vlastne len právneho vypořiadania spoluvlastníckych vzťahov v jednotlivom pozemkom, a to tak ako je uvedené v petite žaloby. Žalobcovia nechcú od žalovaných

nič viac len to, čo im podľa zákona patrilo a patriť má. Zároveň si žalobcovia uplatnili trovy odvolacieho konania.

16. K odvolaniu žalobcov sa vyjadrili žalovaní. Vyslovili presvedčenie, že súd prvej inštancie pred vynesením rozsudku sa komplexne oboznámil s predloženými dôkazmi a následne veľmi zodpovedne a spravodlivo posúdil ich obsah ako aj všetky vyjadrenia zúčastnených strán, na základe ktorých právne posúdil danú vec a vydal spravodlivý rozsudok. Opätovne podotkli, že ich spoluvlastnícke podiely k nehnuteľnému majetku v k.ú. C. nadobudli na základe platného právneho titulu – dedičských rozhodnutí 4D/427/2004. Zároveň poukázali na znenie ustanovenia § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka i na to, že sú presvedčení, že z ich strany došlo k splneniu všetkých podmienok vydržania vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam. Predpokladom vydržania je skutočnosť, že držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec alebo právo patrí. Posúdenie toho, či držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec patrí, nemôže vychádzať len z posúdenia subjektívnych predstáv držiteľa. Dobromyseľnosť držiteľa musí byť posudzovaná aj z objektívneho hľadiska, t.j. držiteľ pri zachovaní náležitej opatrnosti, ktorú možno s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu na každom subjekte požadovať mal alebo mohol mať pochybnosti, že užíva nehnuteľnosti, ktorých vlastníctvo nenadobudol. Oprávnená držba sa nemusí nevyhnutne opierať o existujúci právny dôvod. Stačí ak tu bol i domnelý právny dôvod, teda i o to, aby držiteľ bol so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu takýto právny titul svedčí. Žalobcovia uviedli, že z neprávania nemôže vzniknúť právo. Žalovaní však predpokladajú, že z práva taktiež nemôže vzniknúť neprávno. Spochybňovať splnenie zákonných podmienok nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam titulom vydržania alebokej matky E. L. O. D. respektíve vysvetľovať kde sa stali chyby pri notárskych zápisniciach po uplynutí 24 rokov respektíve uplynutí 18 rokov a po uplynutí 16 rokov od smrti matky je podľa názoru žalovaných zavádzajúce. Oni ako právni nástupcovia respektíve dedičia zo zákona v súčasnosti nemajú vedomosť o okolnostiach ich vydania a nedisponujú informáciami, ktorými právna predchodkyňa žalovaných v čase vydania predmetných notárskych zápisníc disponovala. Pokiaľ by sa žalobcovia domáhali svojich vlastníckych práv ešte počas života alebokej matky žalovaných, títo vyslovili presvedčenie, že nebohá matka E. L. O. D. by svoje konanie v tomto procese vedela obhájiť. Čo sa týka dôvery, táto je základom vzťahu občana k štátnym inštitúciám aj súdom. Žalovaní od roku 2004 sú podielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností v k.ú. C., a to titulom osvedčenia o dedičstve sp.zn. 4D427/04. Čo sa týka námietky, že sa súd prvej inštancie nedostatočne vyporiadal s otázkou či žalobcovia aktívne využívali sporný pozemok, že oni ten majetok využívali ako svoj vlastný, stále, a to tak, že kosili trávu na tomto majetku a že o tejto skutočnosti vedela aj právna predchodkyňa žalovaných a nenamietala to, žalovaní uviedli, že k tomu by sa vedela vyjadriť ich nebohá matka, pokiaľ by sa žalobcovia domáhali svojich práv ešte počas jej života. Žalovaní žiadali ochranu svojich vlastníckych práv, ktoré im podľa zákona od roku 2004 patria, preto navrhli rozsudok potvrdiť.

17. K vyjadreniu žalovaných k odvolaniu žalobcov sa znova vyjadrili žalobcovia. V celom rozsahu trvali na podanom odvolaní a dôvodoch tam uvedených. Z obsahu vyjadrenia žalovaných 1/, 3/, 4/ a 6/ k odvolaniu žalobcov vyplýva, že tí zotrávajú na svojich doterajších tvrdeniach a vyjadreniach. Nič nové vo svojom vyjadrení neuvádzajú, preto žalobcovia nepovažovali za hospodárne sa opätovne vyjadrovať k záležitostiam, ktoré sú už zdokumentované.

18. Ďalšie vyjadrenia do spisu predložené neboli.

19. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v § 379 a nasledujúcich CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 CSP a contrario s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 15.08.2024 a zistil, že odvolanie žalobcov nie je dôvodné.

20. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. V určení rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to ohľadom akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

21. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

22. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobcovia 1/ a 2/ sa podanou žalobou domáhali, aby súd určil, že žalobkyňa 1/ je podielovou spoluvlastníčkou pozemkov zapísaných na listoch vlastníctva č. XXX A. Q. XXXX, k. ú. C. vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 6/32 k celku, okrem spoluvlastníckeho podielu vo výške 1/16 k celku, ktorého už je vlastníčkou; rodinného domu a pozemkov zapísaných na liste vlastníctva č. XXX, k. ú. C. vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/16 k celku a že žalobca 2/ je podielovým spoluvlastníkom rodinného domu a pozemkov zapísaných na liste vlastníctva č. XXX, k. ú. C. vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/16 k celku. Tento nárok si uplatňovali na základe tej skutočnosti, že po neb. B. H., ktorá bola starou mamou žalobkyne 1/ (resp. žalobkyňa 1/ bola jej vnučkou) neprebehlo dedičské konanie. B. H. mala štyri deti, B. H., R. H., L. H., vydatú L. a A. H., vydatú D., ktorá bola matkou žalobkyne 1/. B. H. a R. H. zomreli v A. ako bezdetní. L. L. mala syna C. L., ktorého manželka E. L., právna predchodkyňa žalovaných osvedčila pozemky, ktoré boli vedené na B. H., O. R. v spoluvlastníckom podiele 3/8 k celku (namiesto 3/16) v notárskej zápisnici č. P. XX/XX, P. XX/XX zo dňa 31.1.1996, čím nadobudla spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach zapísaných na listoch vlastníctva č. XXX A. Q. XXXX vo veľkosti 30/32 k celku a v notárskej zápisnici č. P. XXX/XX, P. XXX/XX z 18.12.2002 osvedčila spoluvlastnícky podiel 5/8 k celku, čím nadobudla nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX, k. ú. C. do svojho výlučného vlastníctva v celku, a to aj napriek tomu, že žalobcovia 1/ a 2/ v notárskej zápisnici ako podieloví spoluvlastníci predmetných nehnuteľností v podiele 1/16 k celku a žalobkyňa 1/ v podiele 1/16 k celku prehlásili, že nemajú žiadne výhrady k vydaniu osvedčenia o vydržaní vlastníctva k spoluvlastníckemu podielu v 5/8- inách, čím sa však nezriekli svojich vlastných spoluvlastníckych podielov.

23. Notárskou zápisnicou č. P. XX/XX, P. XX/XX zo dňa 31.01.1996 na čl. 7 spisu napísanou v kancelárii notárky prom. práv. C. H., so sídlom v H., P. I. S. XX/XX, E. L., O. D., r. č. XXXXXX/XXX, bytom C. Q. XXX osvedčila, že viac ako 30 rokov nerušene ako vlastné užíva nehnuteľností v k. ú. C., ktoré nadobudla titulom kúpy, a to v záp. XXX mpč. XXX- roľa, lúka, les o výmere 12j., mpč. XXXX- roľa, lúka, les o výmere 8j., k tomu prislúchajú 2/8- iny urbárskeho majetku v záp. č. XXX- v KN platí stav podľa pozemkovej knihy a to podiel vedený na B. H., O. R. na str. M., M. v 3/8- inách, na B. H. na str. M. v X/XX- T. a podiel vedený na L. H. na str. M. XX v X/XX- T. a podiel na str. M. v 1- ine a M. v 1/8- ine vedený na C. L. st. a ml. na prislúchajúcich 2/8- inách urbárskeho majetku zo záp. č. XXX. Ďalej prehlásila, že na str. M. je zapísaný jej podiel v 1/8- ine na celom tomto majetku a osvedčila, že za celú dobu užívania sa nikto nedomáhal vlastníctva k týmto nehnuteľnostiam, lebo je známe, že jej patria už titulom kúpy na str. M. spolu v 9/16- inách. K svojmu prehláseniu predložila výpis z pozemkovej knihy zo záp. č. XXX k. ú. C., identifikáciu č. XXX/XX I. L. R. L., H. C. U. R. C. zo dňa 12.12.1995, čestné vyhlásenie svedkov D. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. Q. XXX a D. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. Q. XXX zo dňa 23.11.1995. Na základe tohto osvedčenia a za splnenia tam uvedených zákonných podmienok notárka vydala osvedčenie vyhlásenia o vydržaní vlastníctva k nehnuteľnostiam uvedeným v bode I. tohto osvedčenia.

24. Notárskou zápisnicou č. P. XXX/XX, P. XXX/XX zo dňa 18.12.2002 na čl. 5 spisu napísanou v kancelárii notárky B. C. H., so sídlom v H., G. XX/XX, E. L., O. D., r. č. XXXXXX/XXX, bytom C. Q. XXX osvedčila, že užíva nerušene, dobromyseľne a v dobrej viere ako vlastné viac ako 10 rokov, najmenej od roku 1969, spoluvlastnícky podiel v 5/8- inách k nehnuteľnostiam - rodinnému domu s. č. XXX postavenému na parc. XXX a pozemkom parc. č. XXX- zastavaná plocha o výmere 886 m², parc. č. XXX- záhrada o výmere 2227 m² a parc. č. XX- V. o výmere 957 m² zapísané v liste vlastníctva č. XXX, kat. územie C.. Zároveň prehlásila, že uvedené nehnuteľnosti si vysporiadali jej právni predchodcovia-nebohí rodičia ešte v päťdesiatych rokoch s pôvodnými pozemknými spoluvlastníkmi ústnymi zmluvami s tým, že tieto nehnuteľnosti užívali v celosti dobromyseľne, nerušene a v dobrej viere ako vlastné až do svojej smrti. Ďalej prehlásila, že ide o domový majetok, ktorý je v jej užívaní najmenej od roku 1969 s tým, že podľa zápisu v LV č. XXX kat. územie C. je ich podielovou spoluvlastníčkou a to titulom dedenia na základe rozhodnutia D 455/84 na str. M. X v 1- ine a na str. M. X v 1/8- ine na základe darovacej zmluvy registrovanej bývalým G. P. R. H. H. Q. O. XXX/XX. Za celú dobu užívania sa nikto nedomáhal vlastníctva k uvedeným nehnuteľnostiam, ani ich vydania. K svojmu prehláseniu predložila

list vlastníctva č. XXX kat. územie C., vyjadrenie C. U. C. Q. D. XXX/XX zo dňa 13.12.2002 v zmysle ustanovenia § 63 ods. 2 zákona č. 397/2000 Z. z. a prehlásenie dotknutých spoluvlastníkov zapísaných na liste vlastníctva č. XXX v zmysle § 63 ods. 1 zákona č. 397/2000 Z. z. Na základe tohto osvedčenia a za splnenia tam uvedených zákonných podmienok notárka vydala osvedčenie vyhlásenia o vydržaní vlastníctva k spoluvlastníckemu podielu k nehnuteľnostiam uvedeným v bode I. tohto osvedčenia s tým, že E. L., O. D. nadobudla spoluvlastnícky podiel v 5/8- inách k predmetným nehnuteľnostiam do svojho výlučného vlastníctva v celosti titulom vydržania a s tým, že k vydržaniu došlo do 01.01.1993.

25. V notárskej zápisnici č. P. XXX/XX, P. XXX/XX zo dňa 18.12.2002 v bode IV. boli uvedené prehlásenia spoluvlastníkov vedených v liste vlastníctva č. XXX kat. územie C. o tom, že nemajú žiadne výhrady k vydaniu osvedčenia o vydržaní vlastníctva k spoluvlastníckemu podielu v 5/8- inách k nehnuteľnostiam - rodinnému domu s. č. XXX a pozemkom parc. č. XXX- zastavaná plocha o výmere 886 m², parc. č. XXX- záhrada o výmere 2227 m² a parc. č. XX- záhrada o výmere 957 m² v kat. území C., pre E. L., O. D., r. č. XXXXXX/XXX, bytom C. Q. XXX. Prehlásenie podpísali D. B., r. č. XXXXXX/XXX a A. O. D., r. č. XXXXXX/XXX, bytom C. XXX vedení na str. M. v X/XX- T. a A. B., O. D., r. č. XXXXXX/XXX, bytom C. XXX vedená na str. M. v X/XX-XXX.

26. Z chronológie listu vlastníctva č. XXX, k. ú. C. vyplýva, že podielovými spoluvlastníkmi rodinného domu č. s. XXX postaveného na parcele č. XXX, pozemkov parcely č. XXX- zastavaná plocha o výmere 886 m², parcely č. XXX- záhrada o výmere 2227 m² a parcely č. XX- záhrada o výmere 957 m² boli pod por. č. 1. a 2. E. L., O. D., r. č. XXXXXX/XXX na základe D 455/84 v spoluvlastníckom podiele 1 a na základe darovacej zmluvy O. XXX/XX- V. v spoluvlastníckom podiele 1/8, pod por. č. 3. D. B. (XXXXXX/XXX) a A. B., O. D. (XXXXXX/XXX) na základe osvedčenia P. XXX/XX- V. R. spoluvlastníckom podiele 1/16, pod por. č. 4 A. B., O. D. (XXXXXX/XXX) na základe osvedčenia o dedičstve XX XXXX/XX- V. v spoluvlastníckom podiele 1/16. Následne je pod por. č. 5/3,4 uvedená E. L., O. D., r. č. XXXXXX/XXX na základe osvedčenia vyhlásenia o vydržaní P. XXX/XX- V. v spoluvlastníckom podiele 5/8, ktorý nadobudla ku svojmu podielu 3/8- iny (1/4 +1/8), čím sa stala výlučnou vlastníčkou predmetných nehnuteľností. Pod por. č. 6/1,2,5 sú uvedení jej právni nástupcovia, dedičia, a to: a) A. G., O. L. (XXXXXX/XXX), G. XXX/XX, I., v spoluvlastníckom podiele 1/7, b) E. F., O. L., (XXXXXX/XXX) G. XXXX/XX, H., v spoluvlastníckom podiele 1/7, c) B. J., O. L., (XXXXXX/XXXX), 29. augusta 167/41, v spoluvlastníckom podiele 1/7, d) A. M., O. L., (XXXXXX/XXXX), W. K. XXX, v spoluvlastníckom podiele 1/7, e) B. B., O. L. (XXXXXX/XXXX), K. XXXX/X, v spoluvlastníckom podiele 1/7, f) A. L. (XXXXXX/XXXX), K. XXXX/X v spoluvlastníckom podiele 1/7, g) D. L. (XXXXXX/XXXX), H., D. XXXX/X, v spoluvlastníckom podiele 1/7, a to všetci na základe osvedčenia o dedičstve XX/XXX/XX- V. XXX/XX. H. H. Q. X/XX) je uvedená ako podielová spoluvlastníčka právna nástupkyňa po neb. A. L., B. L., O. L. (XXXXXX/XXXX), K. XXXX/X, H., v spoluvlastníckom podiele 1/7 na základe osvedčenia o dedičstve XX/XXX/XX- V. XXX/XX a pod por. č. 8/6d) je uvedený ako podielový spoluvlastník B. M. (XXXXXX/XXXX), L. XXX/XX, W. K., v spoluvlastníckom podiele 1/7 na základe osvedčenia o dedičstve XX/XX/XXXX-X XXXX/XX, ako právny nástupca po neb. A. M..

27. Z aktuálneho výpisu z listu vlastníctva č. XXX, k. ú. C. mal súd prvej inštancie preukázané, že podielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností sú: 2. E. F., O. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXXX/XX, H., v spoluvlastníckom podiele 1/7 na základe osvedčenia o dedičstve XX/XXX/XX- V. XXX/XX-XX/XX, 3. B. J., O. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom XX. XXXXXX XXX/XX, H., v spoluvlastníckom podiele 1/7 na základe osvedčenia o dedičstve XX/XXX/XX- V. XXX/XX-XX/XX, 5. B. B., O. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/XX, H., v spoluvlastníckom podiele 1/7 na základe osvedčenia o dedičstve XX/XXX/XX- V. XXX/XX-XX/XX, 6. B. L., O. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/X, H., v spoluvlastníckom podiele 1/7 na základe osvedčenia o dedičstve XX/XXX/XX- V. XXX/XX-XX/XX, 7. D. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/X, H., v spoluvlastníckom podiele 1/7 na základe osvedčenia o dedičstve XX/XXX/XX- V. XXX/XX-XX/XX, 8. B. M., O. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX/XX, W. K., v spoluvlastníckom podiele 1/7 na základe osvedčenia o dedičstve XX/XX/XXXX-X XXXX/XX-XXX/XX, 9. C. G., O. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/XX, I., v spoluvlastníckom podiele 1/14 na základe osvedčenia o dedičstve XXX/X/XXXX, J. XX/XXXX zo dňa 20.09.2021- V. XXXX/XXXX-XXX/XXXX a 10. H. G., O. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXXX XXX/XX, I., v spoluvlastníckom podiele 1/14 na základe osvedčenia o dedičstve XXX/X/XXXX, J. XX/XXXX zo dňa 20.09.2021- V. XXXX/XXXX-XXX/XXXX. Po sčítaní spoluvlastníckeho podielu podielových spoluvlastníkov predstavujú jeden celok, t. j. 1/1.

28. Z chronológie listu vlastníctva č. XXX, k. ú. C. vyplýva, že podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností tam uvedených boli pod čís. 1. D. B. (XXXXXXXXXX) a A. O. D. (XXXXXXXX/XXX), C. XXX, v spoluvlastníckom podiele 1/32 na základe osvedčenia P. XXX/XX, V. XXXX/XX-XX/XX a rozhodnutia C. L. Q. C. XX/XXXX/XX-XX/XX, čís. 2. E. L., O. D. (XXXXXXXXXX), C. XXX, v spoluvlastníckom podiele 30/32 na základe osvedčenia P. XX/XX, V. XXX/XX-XX/XX, čís. 3. A. B., O. D. (XXXXXXXXXX), C. XXX, v spoluvlastníckom podiele 1/32 na základe osvedčenia XX XXXX/XX, V. XXX/XX-XX/XX. Pod por. č. 4/2 sú uvedení právni nástupcovia, dedičia čís. 2. E. L., a to: a) A. G., O. L. (XXXXXXXX/XXX), G. XXX/XX, v spoluvlastníckom podiele 15/112, b) E. F., O. L. (XXXXXXXX/XXX), G. XXXX/XX, v spoluvlastníckom podiele 15/112, c) B. J., O. L. (XXXXXXXX/XXXX), XX. XXXXXXX XXX/XX, H., v spoluvlastníckom podiele 15/112, d) A. M., O. L. (XXXXXXXX/XXXX), W. K. XXX, v spoluvlastníckom podiele 15/112, e) B. B., O. L. (XXXXXXXX/XXXX), K. XXXX/X, v spoluvlastníckom podiele 15/112, f) A. L. (XXXXXXXX/XXXX), K. XXXX/X, H., v spoluvlastníckom podiele 15/112, g) D. L. (XXXXXXXX/XXXX), H., D. XXXX/X, v spoluvlastníckom podiele 15/112, a to všetci na základe osvedčenia o dedičstve XX/XXX/XX- V. XXX/XX. H. H. Q. X/XX) je uvedená ako podielová spoluvlastníčka právna nástupkyňa po neb. A. L., B. L., O. L. (XXXXXXXX/XXXX), K. XXXX/X, H., v spoluvlastníckom podiele 15/112 na základe osvedčenia o dedičstve XX/XXX/XX- V. XXX/XX A. H. H. Q. XX/XX) je uvedený ako podielový spoluvlastník B. M. (XXXXXXXX/XXXX), L. XXX/XX, W. K., v spoluvlastníckom podiele 15/112 na základe osvedčenia o dedičstve XX/XX/XXXX-X XXXX/XX, ako právny nástupca po neb. A. M..

29. Z aktuálneho výpisu z listu vlastníctva č. XXX, k. ú. C. mal súd preukázané, že podielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností sú: 1. D. B., O. B., nar. XX.XX.XXXX a A. B., O. D., nar. XX.XX.XXXX, C. XXX, BSM, v spoluvlastníckom podiele 1/32 na základe osvedčenia P. XXX/XX, V. XXXX/XX-XX/XX a rozhodnutia C. L. Q. C. XX/XXXX/XX-XX/XX, 3. A. B., O. D., nar. XX.XX.XXXX, C. XXX, v spoluvlastníckom podiele 1/32 na základe osvedčenia XX XXXX/XX, V. XXX/XX-XX/XX, 4. E. F., O. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXXX/XX, H., v spoluvlastníckom podiele 15/112 na základe osvedčenia o dedičstve XX/XXX/XX- V. XXX/XX-XX/XX, 5. B. J., O. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom XX. XXXXXXX XXX/XX, H., v spoluvlastníckom podiele 15/112 na základe osvedčenia o dedičstve XX/XXX/XX- V. XXX/XX-XX/XX, 7. B. B., O. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/XX, H., v spoluvlastníckom podiele 15/112 na základe osvedčenia o dedičstve XX/XXX/XX- V. XXX/XX-XX/XX, 8. B. L., O. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/X, H., v spoluvlastníckom podiele 15/112 na základe osvedčenia o dedičstve XX/XXX/XX- V. XXX/XX-XX/XX, 9. D. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/X, H., v spoluvlastníckom podiele 15/112 na základe osvedčenia o dedičstve XX/XXX/XX- V. XXX/XX-XX/XX, 10. B. M., O. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX/XX, W. K., v spoluvlastníckom podiele 15/112 na základe osvedčenia o dedičstve XX/XX/XXXX-X XXXX/XX-XXX/XX, 11. C. G., O. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/XX, I., v spoluvlastníckom podiele 15/224 na základe osvedčenia o dedičstve XXX/X/XXXX, J. XX/XXXX zo dňa 20.09.2021- V. XXXX/XXXX-XXX/XXXX a 12. H. G., O. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXXX XXX/XX, I., v spoluvlastníckom podiele 15/224 na základe osvedčenia o dedičstve XXX/X/XXXX, J. XX/XXXX zo dňa 20.09.2021- V. XXXX/XXXX-XXX/XXXX. Po sčítaní spoluvlastníckeho podielu podielových spoluvlastníkov predstavujú jeden celok, t. j. 1/1.

30. Z chronológie listu vlastníctva č. XXXX, k. ú. C. vyplýva, že podielovými spoluvlastníkmi pozemku parcely č. XXXX/X o výmere 762 m²- záhrada boli pod por. č. 1. A. G., O. L. (XXXXXXXXXX), G. XXX/XX, I., v spoluvlastníckom podiele 15/112 na základe osvedčenia o dedičstve XX XXXX/XXXX, V. XXX/XX R. XX/XX, M.,XX, XX, XX, XX,XXA.,M., por. č. 2. D. B., O. B. (XXXXXXXXXX) a A. B., O. D. (XXXXXXXXXX), C. XXX, v spoluvlastníckom podiele 1/32 na základe osvedčenia podľa zák. č. 323/92 Zb. z., P. XXX/XXXX, V. XXXX/XX R. XX/XX, M., por. č. 3. A. B., O. D. (XXXXXXXXXX), C. XXX, v spoluvlastníckom podiele 1/32 na základe dedenia XX XXXX/XXXX, V. XXX/XX R. XX/XX, M., por. č. 4. E. F., O. L. (XXXXXXXXXX), G. XXXX/XX, H., v spoluvlastníckom podiele 15/112 na základe osvedčenia o dedičstve XX XXX/XXXX, V. XXX/XX R. XX/XX, M.,XX, XX, XX, XX,XXA.,M., pod por. č. 5. B. J., O. L. (XXXXXXXXXX), XX. XXXXXXX XXX/XX, H., v spoluvlastníckom podiele 15/112 na základe osvedčenia o dedičstve XX XXX/XXXX, V. XXX/XX R. XX/XX, M.,XX, XX, XX, XX,XXA.,M., pod por. č. 6. A. M., O. L. (XXXXXXXXXX), W. K. XXX, v spoluvlastníckom podiele 15/112 na základe osvedčenia o dedičstve XX XXX/XXXX, V. XXX/XX R. XX/XX, M.,XX, XX, XX, XX,XXA.,M., pod por. čís. 7. B. B., O. L. (XXXXXXXXXX), K. XXXX/XX, H., v spoluvlastníckom podiele 15/112 na základe osvedčenia o dedičstve XX XXX/XXXX, V. XXX/XX R. XX/XX, M.,XX, XX, XX, XX,XXA.,M., pod por. čís. 8. A. L. (XXXXXXXXXX), K. XXXX/X, H., v spoluvlastníckom podiele 15/112 na základe osvedčenia o dedičstve XX XXX/XXXX, V. XXX/XX R. XX/XX, M.,XX, XX, XX, XX,XXA.,M., pod por. č. 9. D. L. (XXXXXXXXXX), D. XXXX/X, H., v spoluvlastníckom podiele 15/112 na základe osvedčenia o dedičstve XX XXX/XXXX, V. XXX/XX R.

XX/XX, M.,XX, XX, XX, XX,XXA.,M. Pod por. č. 10/8 je uvedená ako podielová spoluvlastníčka právna nástupkyňa po neb. A. L., B. L., O. L. (XXXXXX/XXXX), K. XXXX/X, H. v spoluvlastníckom podiele 15/112 na základe osvedčenia o dedičstve XX/XXX/XX- V. XXX/XX a pod por. č. 10/6 je uvedený ako podielový spoluvlastník B. M. (XXXXXX/XXXX), L. XXX/XX, W. K., v spoluvlastníckom podiele 15/112 na základe osvedčenia o dedičstve XX/XX/XXXX-X XXXX/XX, ako právny nástupca po neb. A. M..

31. Z aktuálneho výpisu z listu vlastníctva č. XXXX, k. ú. C. mal súd preukázané, že podielovými spoluvlastníkmi predmetnej nehnuteľnosti sú: 2. D. B., O. B., nar. XX.XX.XXXX a A. B., O. D., nar. XX.XX.XXXX, C. XXX, BSM, v spoluvlastníckom podiele 1/32 na základe osvedčenia podľa zák. č. 323/92 Zb. z., P. XXX/XXXX, V. XXXX/XX R. XX/XX, M., 3. A. B., O. D., nar. XX.XX.XXXX, C. XXX v spoluvlastníckom podiele 1/32 na základe dedenia 2D 1258/95, Z 141/97-64/97, B13, 4. E. F., O. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXXX/XX, H., v spoluvlastníckom podiele 15/112 na základe osvedčenia o dedičstve XX/XXX/XX- V. XXX/XX R. XX/XX, M.,XX, XX, XX, XX,XXA.,M., 5. B. J., O. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom XX. XXXXXXX XXX/XX, H., v spoluvlastníckom podiele 15/112 na základe osvedčenia o dedičstve XX/XXX/XX- V. XXX/XX R. XX/XX, M.,XX, XX, XX, XX,XXA.,M., 7. B. B., O. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/XX, H., v spoluvlastníckom podiele 15/112 na základe osvedčenia o dedičstve XX/XXX/XX- V. XXX/XX R. XX/XX, M.,XX, XX, XX, XX,XXA.,M., 8. B. L., O. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/X, H., v spoluvlastníckom podiele 15/112 na základe osvedčenia o dedičstve XX/XXX/XX- V. XXX/XX-XX/XX, 9. D. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/X, H., v spoluvlastníckom podiele 15/112 na základe osvedčenia o dedičstve XX/XXX/XX- V. XXX/XX R. XX/XX, M.,XX, XX, XX, XX,XXA.,M., 10. B. M., O. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX/XX, W. K., v spoluvlastníckom podiele 15/112 na základe osvedčenia o dedičstve XX/XX/XXXX-X XXXX/XX-XXX/XX, 11. C. G., O. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/XX, I., v spoluvlastníckom podiele 15/224 na základe osvedčenia o dedičstve XXX/X/XXXX, J. XX/XXXX zo dňa 20.09.2021- V. XXXX/XXXX-XXX/XXXX a 12. H. G., O. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXXX XXX/XX, I., v spoluvlastníckom podiele 15/224 na základe osvedčenia o dedičstve XXX/X/XXXX, J. XX/XXXX zo dňa 20.09.2021- V. XXXX/XXXX-XXX/XXXX. Po sčítaní spoluvlastníckej podiely podielových spoluvlastníkov predstavujú jeden celok, t. j. 1/1.

32. Z krstného listu A. H. na čl. 11 rub spisu a rodného listu A. D. (žalobkyne 1/) je nepochybné, že A. H. bola dcérou B. H. O. R. a A. D. dcérou A. D. O. H., a teda žalobkyňa 1/ je vnučkou B. H., O. R., jej právnu nástupkyňou.

33. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že z vyššie uvedených listinných dôkazov vyplýva kontinuálne právne nástupníctvo žalovaných 1/ až 7/ po neb. E. L., O. D., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX. Na základe osvedčenia o dedičstve sp. zn. XX/XXX/XXXX, J. X/XXXX zo dňa 27.04.2005, právoplatného dňa 27.04.2005 sa jej právnymi nástupcami stali dedičia zo zákona, a to 1. A. G., O. L., bytom I., G. XXX/XX- dcéra poručiťky, 2. E. F., O. L., bytom H., G. XXXX/XX- dcéra poručiťky, 3. B. J., O. L., bytom H., XX. XXXXXXX XXX/XX- dcéra poručiťky, 4. A. M., O. L., bytom W. K. XXX- dcéra poručiťky, 5. B. B., O. L., bytom H., K. Q. XXXX/XX- dcéra poručiťky, 6. A. L., bytom H., K. XXXX/X- syn poručiťky, 7. D. L., bytom H., D. XXXX/X- syn poručiťky. Po smrti A. L., syna E. L., sa právnym nástupcom a dedičom nehnuteľností stala na základe osvedčenia o dedičstve, sp. zn. 6D/239/2009 jeho manželka B. L., O. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/X, H.. Po smrti A. M., dcéry E. L. sa jej právnym nástupcom na základe osvedčenia o dedičstve sp. zn. 7D/28/2013 stal jej syn B. M., O. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX/XX, W. K.. A napokon po smrti A. G., dcéry E. F., sa právnymi nástupcami a dedičmi nehnuteľností stali na základe osvedčenia o dedičstve, sp. zn. 10D/5/2021, Dnot 47/2021 zo dňa 20.09.2021, právoplatného dňa 20.09.2021 jej syn C. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/XX, I. a jej vnučka H. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXXX XXX/XX, I..

34. Súd prvej inštancie sa správne zaoberal otázkou, či žalobcom 1/ a 2/ svedčí vlastnícke právo a či medzitým nedošlo k vydržaniu spoluvlastníckych podielov na sporných nehnuteľnostiach žalovanými.

35. Podľa ust. § 123 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) vlastníkom je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

36. Podľa ust. § 129 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba. Držať možno veci, ako aj práva, ktoré pripúšťajú trvalý alebo opätovný výkon.

37. Podľa ust. § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

38. Podľa ust. § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpou, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

39. Podľa ust. § 134 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť. Takto nemožno nadobudnúť vlastníctvo k veciam, ktoré nemôžu byť predmetom vlastníctva, alebo k veciam, ktoré môžu byť len vo vlastníctve štátu alebo zákonom určených právnických osôb (§ 125). Do doby podľa odseku 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca.

40. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktorý objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp.zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoj nárok alebo sa bráni proti jeho uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že táto odvolacia námietka nebola naplnená.

41. K námietke o nesprávnom právnom posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp.zn. 7 Cdo 7/2010). Ani táto odvolacia námietka nebola naplnená.

42. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

43. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie tak ako to uviedol v bode 36 svojho odôvodnenia, že právny záujem na určení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam za stavu, že v katastri nehnuteľnosti sú ako vlastníci zapísaní žalovaní 1/ až 7/ je naliehavým a jediným prostriedkom na to, aby žalobcovia 1/ a 2/ dosiahli svoj cieľ, ktorým zápis svojho tvrdeného vlastníckeho práva je určovacia žaloba, preto žalobcovia majú v tomto spore naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva. Správne súd prvej inštancie zhodnotil, že žalovaní svoju obranu voči nárokom žalobcov založili na tom, že predmetné nehnuteľnosti nadobudli ako právní nástupcovia po ich matke E. L. na základe osvedčenia o dedičstve sp.zn. 4D/427/2004 a ako jej dedičia nemajú žiadnu vedomosť o tom, aby počas ich života alebo po jej smrti niekto spochybňoval okolnosti, za ktorých nadobudla predmetné nehnuteľnosti, keď navyše oni sami sú minimálne od roku 2004 dobromyseľní v tom, že sú podielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností a ich dobromyseľnosť trvá najmenej 16 rokov čo je viac ako požaduje zákon

na vydržanie nehnuteľností. Podľa názoru žalovaných spochybňovať splnenie zákonných podmienok nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam titulom vydržania ich nebohej matky E. L. O. D. na základe notárskych zápisníc po uplynutí 24 rokov respektíve 18 rokov a po uplynutí 16 rokov od jej smrti je zavádzajúce, pretože oni ako jej zákonní nástupcovia nemajú vedomosť o okolnostiach ich vydania a nedisponujú informáciami, ktorými ich právna zástupkyňa v čase vydania predmetných notárskych zápisníc disponovala. Na tomto svojom názore zotrvali žalovaní i v odvolacom konaní, keď na tieto skutočnosti poukázali aj vo svojom vyjadrení. Súd prvej inštancie správne v bode 39 rozsudku konštatoval, že vydržanie je právne upravené v ustanovení § 134 Občianskeho zákonníka a že okrem spôsobilého predmetu vydržania spôsobilého subjektu vydržania základnými predpokladmi vydržania sú oprávnená držba a nepretržitosť tejto oprávnenej držby počas celej zákonom ustanovenej doby. Zároveň správne konštatoval, že v zmysle ust. § 129 ods. 1 a § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovenia odvolací súd citoval vyššie, oprávneným držiteľom je ten, kto nakladá s vecou ako s vlastnou a je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec patrí. Správne v bode 41 odkázal súd prvej inštancie na konštantnú judikatúru, z ktorej vyplýva, že oprávnená držba predpokladá, že držiteľ je v dobrej viere, že mu vec alebo právo patrí a že v tejto dobrej viere so zreteľom ku všetkým okolnostiam. Uvedené podmienky musia byť splnené súčasne. Ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný v tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľ oprávneným a v pochybnostiach sa má za to, že držba je oprávnená. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Cdo/119/2007 tak ako to správne konštatoval súd prvej inštancie v bode 43 svojho odôvodnenia. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie uvedeným v bode 45 odôvodnenia a tak ako súd prvej inštancie ani odvolací súd nemá dôvod pochybovať, že omyl, na základe ktorého sa právna predchodkyňa žalovaných mala chopiť držby spoluvlastníckych podielov na nehnuteľnostiach tak ako to namietali žalobcovia, bol ospravedlniteľný. Ani odvolací súd nemá pochybnosti o jej dobrej viere, o jej právnom presvedčení vzhľadom na všetky okolnosti a o tom, že sa stala podielovou spoluvlastníčkou aj týchto tzv. sporných spoluvlastníckych podielov. Zároveň odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že rovnako nie sú žiadne pochybnosti o tom, že aj samotní žalovaní ako právni nástupcovia E. L. boli a sú v dobrej viere v tom, že im tieto spoluvlastnícke podiely patria, pričom ich dobromyseľnosť je možné založiť momentom ich právneho nástupníctva po nebohej E. L. titulom osvedčenia o dedičstve sp.zn. 4D/427/2004. Skutočne tak ako to uviedol súd prvej inštancie v bode 46 svojho odôvodnenia titul oprávňujúci žalovaných k vydržaniu je založený na tzv. ospravedlniteľnom omyle, pretože už z notárskych zápisníc č. P., P. XX/XX zo dňa 31.01.1996 a č. P., P. XXXX/XX zo dňa 18.12.2022 predložených žalobcami 1/ a 2/ nepochybne vyplýva, že právna predchodkyňa žalovaných ku dňu podania osvedčení o vydržaní, ktoré sú obsahom predmetných zápisníc splnila všetky podmienky pre nadobudnutie spoluvlastníckych podielov na nehnuteľnostiach respektíve pre nadobudnutie tam uvedených nehnuteľností do výlučného vlastníctva. Notárske zápisnice, ktorých obsah respektíve skutočnosti v nich uvedené neboli spochybnené do dňa podania žaloby vydal notár ako orgán poverený na výkon svojej funkcie štátom. Správne súd prvej inštancie poukázal i na rozhodnutia iných súdov i na skutočnosť, že ak sa nepreukáže, že o omyle držiteľ musel vedieť, je taký omyl ospravedlniteľný, pretože vychádza z dôvery občanov v štát a jeho orgány. Odvolací súd súhlasí s názorom, ktorý vyslovil súd prvej inštancie v bode 47 odôvodnenia teda, že dobromyseľnosť žalovaných ako oprávnených držiteľov vyplynula z posúdenia všetkých okolností, za ktorých došlo k držbe a za ktorých držba prebiehala, pretože žalobcovia 1/ a 2/ sami uviedli, že majetok prestali aktívne užívať keď prestali hospodáriť. O zmenených podieloch sa dozvedeli až pri predaji dreva z časti lesných pozemkov, kedy žalovaní potrebovali súhlas, aby mohli dôjsť k legálnej ťažbe. Aj keď žalobcovia neuviedli, kedy to presne bolo je nepochybné, že svoje nároky uplatnili na súde žalobou až dňa 18.09.2019 t.j. dávno po tom, čo žalovaní predmetné spoluvlastnícke podiely vydržali. Správne súd prvej inštancie poukázal i na konanie vedené na súde prvej inštancie pod sp.zn. 10C/71/2016 a uznesenie o zastavení konania v tejto veci, pričom súhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že konanie žalobcov nasvedčuje tomu, že si neboli istí či, aký nárok a na základe čoho majú mať, keďže bezprostredne po sebe žalovali svoje nároky dvakrát. Z obsahu spisu tak ako to konštatuje súd prvej inštancie v bode 50 svojho odôvodnenia skutočne vyplýva, že boli vykonané v spore všetky stranami navrhnuté a predložené listinné dôkazy a súd prvej inštancie vyhovel všetkým dôkazným návrhom strán. Vykonanie žiadneho zo stranami navrhnutých dôkazov nezamietol. I napriek tomu, tak ako to správne konštatuje súd prvej inštancie v bode 49 odôvodnenia žiadne dôkazy na vyvrátenie dobromyseľnosti právnej predchodkyne žalovaných žalobcovia 1/ a 2/ nepredložili ani neoznačili.

44. Podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne

dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Preto na ďalšiu argumentáciu žalobcov zachádzajúcu do nadbytočných podrobností, nespôsobilú už privodiť úspech jeho odvolaniu, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

45. Správne mu výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

46. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

47. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že náhradu trov odvolacieho konania stranám nepriznal. Žalobcovia boli v odvolacom konaní neúspešní, preto nemajú nárok na náhradu trov odvolacieho konania a žalovaným, ktorí boli v odvolacom konaní úspešní v odvolacom konaní žiadne preukázateľné trovy nevznikli. Odvolací súd vychádzal z článku 17 Základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonomiu.

48. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).